အတွဲ - ၄။ အမှတ် - ၂၂။

ရွှေသွေး ဂျာနယ်

အကြောင်းရှိမှ ကံရိုးသီ

၃

ပန်းချီ - ဦးဘကြည်
ဇာတ်လမ်း - မန္တရင်း

၁၃၃၄ ခု၊ နယုန်လဆန်း ၁၅ ရက်။ (၂၇-၅-၇၂)

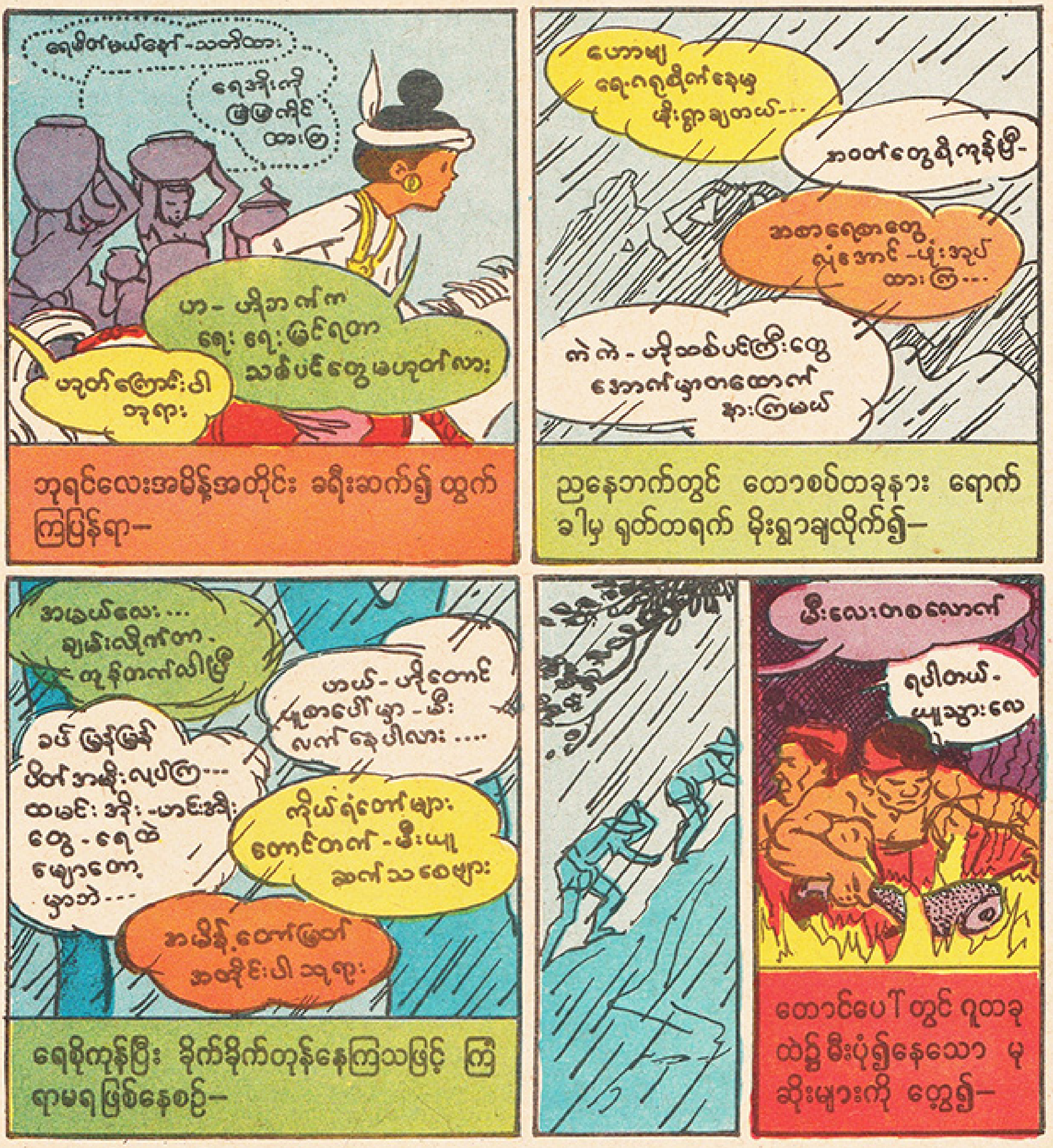

စနေနေ့တိုင်း ထုတ်ဝေသည်။

အမယ်လေးဗျ - ပူလိုက်တာ...... လေတိုက်တဲ့အခါက
မီးပျက်တယ် - မီးငြိမ်းသွားမယ်
မင်းအင်္ကျီ မီးဟပ်နေပြီ
မီးစများယူခဲ့သော်လည်း လေကတိုက်၊ မိုးကရွာသဖြင့် ဒုက္ခတွေ့နေ၏။
တောက် - မီးရခဲ့သားနဲ့ ပါအောင် မယူနိုင်ဘူး —
နင်တို့ မီးစ မြင်ရတာနဲ့ ပိုတောင် ချမ်းလာမိ
ဘုရင်လေးထံရောက်လေသော် မီးငြိမ်းသွားပြီဖြစ်၍ —
ဟာ - သောက်ကျိုးနဲ့ အရေးထဲ ချော်လဲနေပြန်ပြီ....
ဒီအကြံမဆိုးဘူး... မောက်တိုနဲ့ စုပ်ထားတော့ မီးမပျက်ဘူးပေါ့ -- ဟဲဟဲ -
ဒါပေမယ့် ... မီးသေသွားပြီထင်တယ်
နောက်ထပ်သွားသော သူများလည်း မီးကို ပါအောင်မယူနိုင်ပေ။
အဘရေ - အဘ။ အဘလဲ ချမ်းလှတော့မယ်... မီးသွားယူဖြတာလေ
ဟာ.... အဲဒီလို မလုပ်ဘူးလား
ထိုအချိန်တွင် မောင်ရဲဝံ့သည် ဖခင်အိုနား ကပ်၍ ပြောပြန်လေသည်။
ဘုရင်ကလေးက မောင်ရဲဝံ့ - ကို - တောင်ပေါ်တက်... မီးယူခက်သရမယ်လို့ - အမိန့်တော် ချမှတ်ပါတယ်...
ကောင်းပါပြီ
ထိုအခိုက် မင်းချင်းတယောက်လာ၍ ဘုရင့် အမိန့်တော် ပြန်လေသည်။
ဟာ - ကောင်းမင်းတယ်တော် ပါလား
မောင်ရဲဝံ့လည်း အမိန့်အတိုင်း များမကြာမီ မီးကိုယူခဲ့လေသည်။

မီးရသော် မီးပွားစေလျက် မီးလှုံကြ၊ မီးကင်ကြ၊ ချက်ကြ၊ ပြုတ်ကြနှင့်
ပျော်ရွှင်အားရနေခိုက် ဘုရင်လေးက မောင်ရဲဝံ့ကို ဆင့်ခေါ်စေပြီး—
မေးမြန်းစုံစမ်းချက်များ တခုပြီးတခု ပြုလုပ်လေတော့သည်။
မဟုတ်ကြောင်းပါဘုရား

အလို……. သို့ကလို ဆိုမယ်ဆို ထိုပညာရှိကို ယခုချက်ချင်း ရှေ့တော်သို့ သွင်း စေ……
အဘ….. မိသွားပြီ— ခေါ်ခိုင်းတယ်… ဘယ်လိုလုပ်ရကောင်းမလဲ…
သွားရဒါပ - ကွာ
မောင်ရဲဝံ့သည် ဖခင်အိုထံ ပြန်လာပြီး—
ဟင်….
သက်ကြီးအိုကြီးပါကလား
အမိန့်တော်ကို လွန်ဆန်ပြီ အဘယ်ကြောင့် - ပါလိုရသနည်း…… .
ခေါ်လာသောသူကို ကြီးလေးသော အပြစ် ဒဏ်ခတ် ရမည်…..
ဖခင်အို ရှေ့တော်သို့ ရောက်လျှင်—
အို - အရှင်မင်းကြီး သည်းခံတော်မူပါလော့… သတိရှိတော်မူပါလော့— အကယ်၍သာ ကျွန်တော်မျိုး ပါမလာလျှင် ယခုအချိန်တိုင်အောင် ထို လူတွေ - အသက်ရှင် နေရဦးမည် မဟုတ်ပါ…. ခေါ်လာခဲ့မိသော မောင်ရဲဝံ့၏ ကျေးဇူးပင် မဟုတ်ပါလော။ အပြစ်ဒဏ် ခတ်လိုက - လိုက်လာခဲ့သော ကျွန်တော်မျိုးကိုသာ - သေဒဏ်ပေးလိုက - ပေး တော်မူပါဘုရား…..
အိမ်း………. ပညာရှိစကား ဗိုလ်သပေစွ —
အသင်၏ ကျေးဇူးကြီး လှ၍ ငါကိုယ်တော် အဘယ်ကြောင့် သတ်ချိမ့်ပါမည်နည်း
ကျေးတော်မျိုး - ကျွန်တော်မျိုးကို ခေါ်ဆောင်လာသော မောင်ရဲဝံ့၏ စေတနာ - သစ္စာ ကြောင့်သာ ကျွန်တော်မျိုး ယခုအချိန်အထိ အသက်ရှင်နေရ၍ ကျွန်တော်မျိုး ကျေးဇူးရှင်မှာ - သား မောင်ရဲဝံ့ သာလျှင်ဖြစ်ကြောင်း ပါဘုရား……
မှန်ပါပေတယ် - တော်ပါပေတယ်။ ငါကိုယ်တော် သတိတရားရပါပြီ။ တကယ်ဆိုတော့ - အသက် အရွယ်ကြီးလေလေ - အတွေ့အကြုံ များလေလေဘဲ။ အတွေ့အကြုံ များလေလေ - ဉာဏ်အမြော်အမြင် ကြီးလေလေဘဲ။ သင် အဘိုးအိုနှင့် မောင်ရဲဝံ့တို့အား ဆုတော်လာဘ်များ ချီးမြှင့် ပေးလိုက်သည်။ အမှုတော်ကို ဆက်လက်ထမ်းဆောင်ကြလော့…
ဉာဏ်မှီသလောက် ဆောင်ရွက်ပါမည် ဘုရား….

(ပြီး၏)

ဆေးရုံ

ဒီကျောင်းကို သွားတိုင်ပင်လဲ၊ ဒီတော့ အမှတ်လျော့ခံရမှာ သေချာတယ်။
ငါတို့သတ္တိကြောင့်လို့ ကိုသားကြီးခမျာ ချွေးရွှဲ ပြန်လေပေမယ့် အခက်ဘဲ။
အေး-သူ့သားသမီးတွေ အားလုံးနဲ့ တွေ့ကောက်လန့်မှာဘဲကွ။
ငါ့ပေမဲ့ပြန်တောက်ပေမယ်၊ အဲဒီကို သွားပြောချင်းမယ်၊ ဒီအပြစ်ကိုဝန်ခံ ကျလိုက်ကြတာပေါ့။
အိ-ငါမနေနိုင်တော့ဘူးကွာ၊ ခုဘဲသွားပြောကြမယ်၊ လာလာပြန်ကြစို့။
ဟေ့-ပေါ်ထူး-ထလေကွာ-သွားမယ်
ဘယ်ကိုလဲကွ။
ဘယ်ကိုလဲ ဟုတ်လား၊ ကိုစိန်းလိုလေကွာ၊ ကိုစိန်းကို ဒီအပြစ်တွေ အားလုံး သွားပြောမယ်လေ၊ ကိုသားကြီးကို၊ ဝေးထိုးကို သတိပေးရမယ်။

သက်ထွန်း

ရေအိုင်

ရိုးလွင်မြင့်
ကဆ

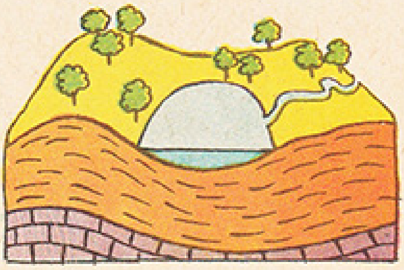

ကုန်းမြေ ဝိုင်းရံ လျက်ရှိသော ရေပြင်ကျယ်ကြီးကို ရေအိုင်ဟု ခေါ်သည်။ မြစ်၏အစိတ်အပိုင်းတခု သို့မဟုတ် ကမ်းခြေတလျှောက်ရှိ ရေပြင်တခု၊ ပင်လယ်နှင့် ဆက်စပ်နေသော ပင်လယ်အော်၊ ထုံးအိုင် စသည်တို့ကိုလည်း ရေအိုင်ဟု ထင်မှတ်ရသည်။ သို့သော် ရေအိုင်မဟုတ်ကြပေ။

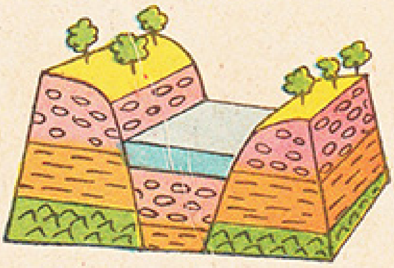

ရေအိုင်တွင်းရှိ ရေတို့ မြေထဲသို့ စိမ့်ဝင်ခြင်းဖြင့်၎င်း၊ စီးဆင်းခြင်းဖြင့်၎င်း၊ ခန်းခြောက်ခြင်းဖြင့်၎င်း ကုန်ဆုံးသွားရာ၌ ထိုကုန်ဆုံးသွားသော ရေအစား မိုးရေ၊ ရေခဲပျော်ရည်နှင့် ချောင်းရေတို့က အစဉ် ဖြည့်သွင်းပေးသည်။ အချို့ ရေအိုင်တို့သည် တနှစ်ပတ်လုံး အပြောင်းအလဲမရှိသော်လည်း အချို့တို့မှာ ရာသီဥတုကို လိုက်၍ ရေ အနည်းအများ ကွာခြားသည်။

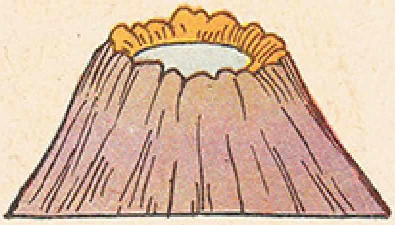

တောင်ကုန်းပြင်မြင့်များရှိ ရေအိုင်များ၊ ဥပမာ အဲလ်ပတောင်တန်း၊ ကနေဒါနှင့် မြောက်ပိုင်းရုရှ စသော အလွန်အေးသောဒေသရှိ ရေအိုင်တို့သည် ဆောင်းဆီးနှင်းများ အရည်ပျော်သော နွေဦးတွင် ရေလျှံနေတတ်သည်။ ခြောက်သွေ့သော ရာသီရှိသည့် အာဖရိကနှင့် ဩစတြေလျရှိ ရေအိုင်တို့သည် ပူပြင်းသောရာသီတွင် ရေခန်းခြောက်သည်။

ဆိုဗီယက် ရုရှနိုင်ငံရှိ ကက်စပီယန်နှင့် အေရယ်ပင်လယ်တို့ကို ကုန်းတွင်း ပင်လယ်များဟု ခေါ်ကြသည်။ ကက်စပီယန် ပင်လယ်သည် ကမ္ဘာ့ အကြီးဆုံး ရေအိုင်ကြီးဖြစ်၍ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုရှိ ဆူပီးရီးယားအိုင်ထက် ငါးဆမျှကြီးသည်။ တတိယအကြီးဆုံးဖြစ်သော အာဖရိကတိုက်ရှိ ဗိတိုရိယအိုင်သည်စကော့တလန်နိုင်ငံ ဧရိယာထက် အနည်းငယ်သာ သေးငယ်သည်။

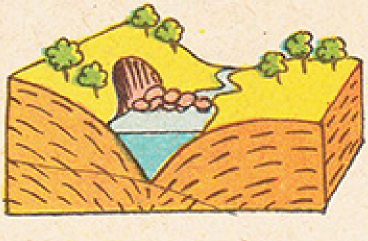

ရေခဲခေတ် အတွင်းက ရေခဲတို့၏ ပြုပြင်မှုကြောင့်လည်း ရေအိုင်များ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ကြသည်။ ဗြိတိန်၊ စကော့တလန်နှင့် ဝေလနိုင်ငံရှိ တောင်ပေါ်ဒေသတို့တွင် ရေခဲပြင် သို့မဟုတ် ရေခဲမြစ်ကြီးများ၏

ရွှေ့ရှား တိုက်စားခြင်းကြောင့် ရှည်လျားနက်ရှိုင်းသော ရေအိုင်များ ဖြစ်ပေါ်လာသည်။ ဥရောပမြောက်ပိုင်း၊ ကနေဒါနှင့် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုစပ်ကြားရှိ ရေအိုင်ကြီးများသည်လည်း ရေခဲ၏ပြုပြင်မှုကြောင့်ပင် ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ကြသည်။

ကမ္ဘာ့မြေလွှာတွင် အက်ကွဲပြီး မြေစိုင်ကြီးများ ကျွံကျခြင်းကြောင့်လည်း ရှည်လျားသော ချိုင့်ကြီးဝှမ်းကြီးများ ဖြစ်ပေါ်တတ်သည်။ ယင်းတို့အတွင်းသို့ ရေများ တနည်းနည်းဖြင့် ရောက်ရှိခြင်းဖြင့် ချိုင့်ဝှမ်းအိုင်ကြီးများ ဖြစ်လာသည်။ အရှေ့အာဖရိကရှိ နယာဆာနှင့် တန်ဂန်ယီကားအိုင်တို့သည် အဆိုပါ အိုင်ကြီးမျိုးများဖြစ်၍ တန်ဂန်ယီကားအိုင်သည် ကမ္ဘာ့ ဒုတိယ အနက်ဆုံးရေအိုင်ဖြစ်သည်။ ကမ္ဘာ့ အနက်ဆုံးရေအိုင်မှာ ဆိုက်ဘီးရီးယားနိုင်ငံ တောင်ပိုင်းရှိ ဘိုက်ကယ်အိုင်ပင် ဖြစ်သည်။

မီးတောင်ဝေသများ၏ ထိပ်ဝများသည်လည်း ဝန်းဝိုင်းသောရေအိုင် ဖြစ်သွားသည်က များသည်။ အမေရိကန် ပြည်ထောင်စု အိုရီဂွန်နယ်ရှိ မီးတောင်ထိပ်ဝ ရေအိုင်သည် အချင်း ခြောက်မိုင်ရှိ၍ ပေ ၂၀၀၀ နက်သည်။

မြစ်တို့သည် မြေနိမ့်လွင်ပြင်ကို ကွေ့ကောက်စီးဆင်းရာမှ ကွေ့ကောက်သော နေရာတွင် ဆက်လက်မစီးဆင်းပဲ ဖြောင့်တန်းစွာ စီးဆင်းသွားတတ်သည်။ ထိုအခါ မြစ်ကွေ့သည် ရေအိုင်အဖြစ်ကျန်ရစ်တတ်သည်။

မြန်မာနိုင်ငံ၌ ကချင်ပြည်နယ်ရှိ အင်းတော်ကြီးအိုင်သည် အကြီးဆုံးအိုင်ဖြစ်၍ ရှမ်းပြည်နယ်ရှိ အင်းလေးအိုင်သည် ဒုတိယအကြီးဆုံး ဖြစ်သည်။

သဘာဝ ရေအိုင်များအပြင် လူတို့တူးဖော်သော ရေအိုင်၊ ရေကန်များလည်း ရှိသေးသည်။ လူတို့ သောက်သုံးရန် အလို့ငှာ တူးဖော်သော ကန်များ၊ မွေးမြူရေးကန်များ၊ တာတမံ ဆည်မြောင်းပြုလုပ်ခြင်းဖြင့် တမံ၏ နောက်ဖက်တွင် မြစ်ရေကိုသိုလှောင်သော ရေကန်ကြီးများ စသည်ဖြင့် အမျိုးမျိုးရှိလေသည်။

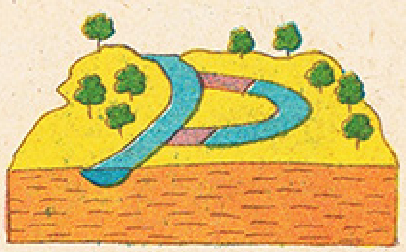

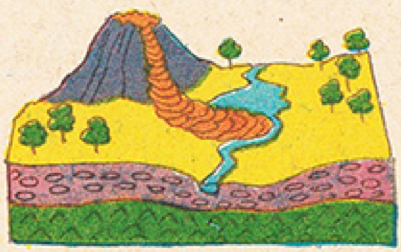

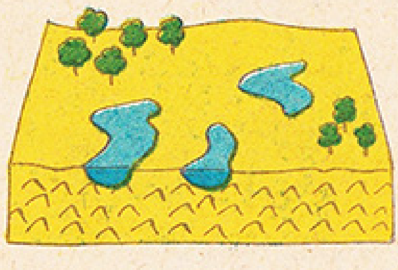

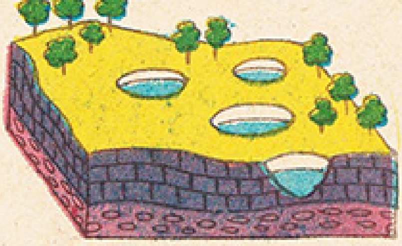

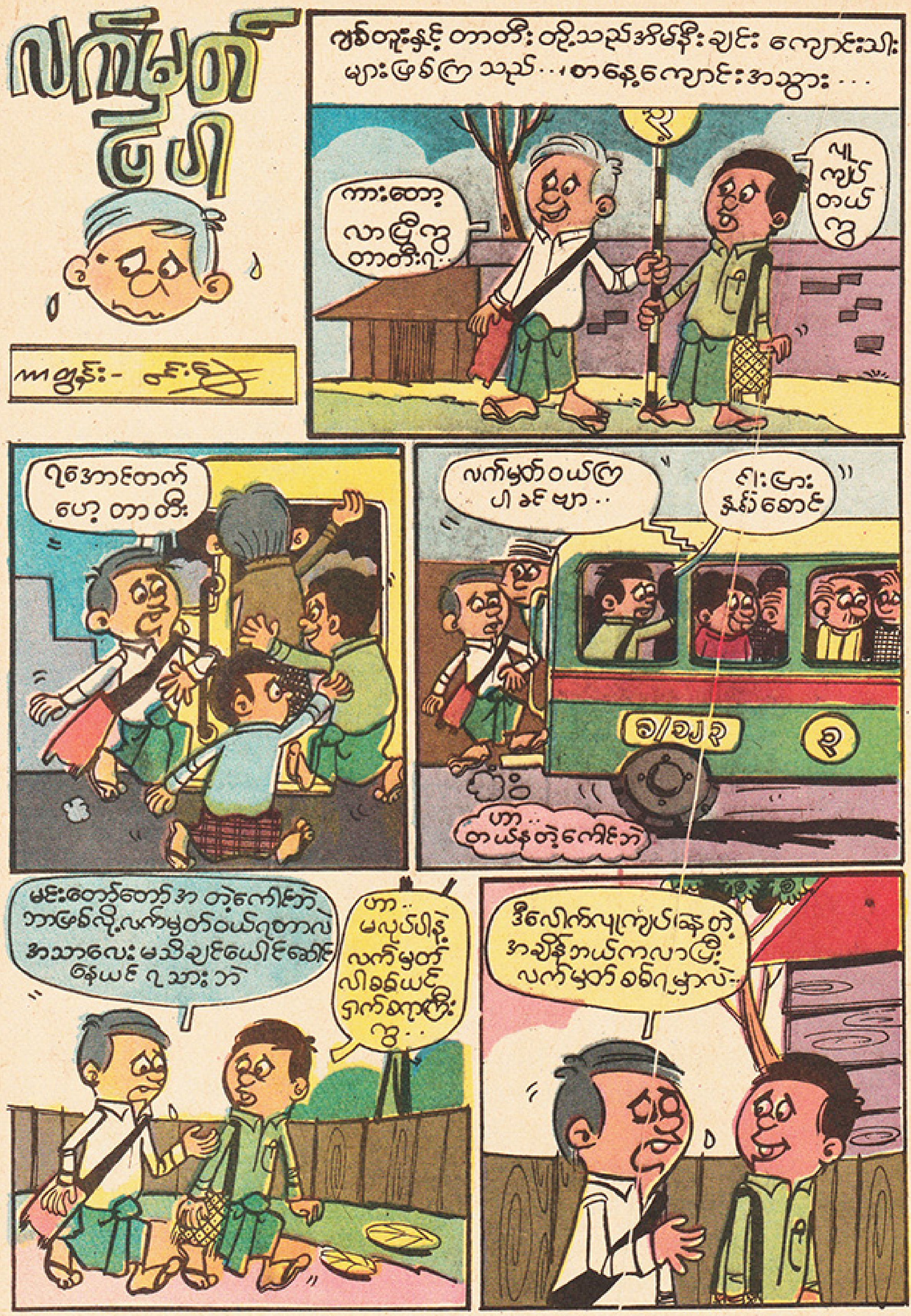

လက်မှတ် ပြဿ
ကာတွန်း -
ဖိုးတုံးနှင့် တာတီး တို့သည် အိမ်နီးချင်း ကျောင်းသားများဖြစ်ကြသည်...၊ တနေ့ကျောင်းအသွား...
ကားတော့ လာပြီကွ တာတီးရ..
ပူကျပ်တယ်ကွ
ရအောင်တက် ဟေ့ တာတီး
လက်မှတ်ဝယ်ကြပါခင်ဗျာ..
ဟာ.. တယ်နတ်တဲ့ကောင်ဘဲ
မင်းတော်တော်အတဲ့ကောင်ဘဲ ဘာဖြစ်လို့လက်မှတ်ဝယ်ရတာလဲ အသာလေး မသိချင်ယောင်ဆောင်နေယင် ရသားဘဲ
ဟာ.. မလုပ်ပါနဲ့ လက်မှတ်လိမ်ယင် ရှက်စရာကြီးကွ..
ဒီလောက်လူကြပ်နေတဲ့ အချိန်ဘယ်ကလာပြီး လက်မှတ်စစ်ရမှာလဲ..

ညနေကျောင်းမှ အပြန် ...
ဟေ့ တာတိုး .. တခါတလေ မီးရထား စီး ပြန်ရအောင်ကွာ..
အေး လေ... ကောင်းသားဘဲ
အတော်ဘဲဟေ့ ရထား တောင်လာပြီ
လာဟေ့ . ရထား ဆိုက် ပြီ..
လက်မှတ်ဝယ် အုံးမယ်ကွာ
သို့နှင့်ပင် ရထားပေါ်၌ .
ကဲ..ငါ့ညီတို့ လက်မှတ်ကလေးတွေ ပြ ကြ ကွာ..
တခေါင်း ထဲပါလား
ဟိုဘက်က ငါ့ညီကောကွ၊ မင်းတို့ အတူတူလာတာ မဟုတ်ဘူးလား --

ကျွန်..ကျွန်တော်လက်မှတ်ဝယ်..ပါတယ်..လမ်းမှာကျ...ကျပျောက်သွားလို့ပါဦးရယ်..
အေးကွာ..ဦးတို့က ဝတ္တရားအရလက်မှတ်မပြနိုင်ယင်တော့ဖမ်းသွားရမှာဘဲကွဲ့
ဟာ....မလုပ်..ပါနဲ့..ဦးရယ်...
ဦး..ဒီမှာ..ဒီမှာ...
သူ့လက်မှတ်ကျနေတာကျွန်တော်တွေ့လို့ကောက်ထားတယ်..အခုန ကျွန်တော်လဲ..ဂိတ်တရုက်မှ သတိမရတာပါ..
အေး..အေး၊ လက်မှတ်ပါတယ်ဆိုယင်လဲ၊ဒါ်ပါ၊ကောင်းကောင်းသွားကြ နော်...
ဟုတ်ကဲ့ ဦး
မင်းဘယ်လိုလက်မှတ်ရတာလဲကွ..
မင်းအတွက်ငါအခုကထဲကဝယ်လာတယ်ကွ..အကြောင်းသိသွားအောင်ငါတမင်တကါထုတ်မပေးတာ..
ဘာ့နှယ်သိပြီလား
အေးကွာ..ကျေးဇူးတင်ပါတယ်..မင်းသတိပေးတာကိုငါဂရုမစိုက်ခဲ့တာတောင်းပန်ပါတယ်ကွာ
ဝမ်းသါပါတယ်ကွာ
ပြီး

ကျွန်ုပ်တို့ ဘာကြောင့် ရေသောက်ရသနည်း

ကျွန်ုပ်တို့ခန္ဓာကိုယ်၏ သုံးပုံနှစ်ပုံသည် ရေဖြစ်သည်။ လူကြီးတယောက်တွင် ရေ ပေါင် ၁၀၀ ခန့်ရှိလေသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ ခန္ဓာကိုယ်ထဲရှိ ရေသည် အစာ ချေဖျက်ရာတွင် ကူညီသည်။ ကိုယ်တွင်းမှ အညစ်အကြေးတို့ကို သယ်ဆောင် စွန့်ပစ်သည်။ ရေ ရှိသောကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့ ခန္ဓာကိုယ်၏ အပူချိန်သည် အမြဲတသမတ်တည်း ရှိနေရသည်။ ရေရှိသောကြောင့် သွေးများသည် ခန္ဓာကိုယ် အနှံ့အပြား လှည့်ပတ် သွားနိုင်ကြသည်။

ထိုကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် ရေကို မှန်မှန် သောက်ပေးကြရသည်။

တင်လှဦး

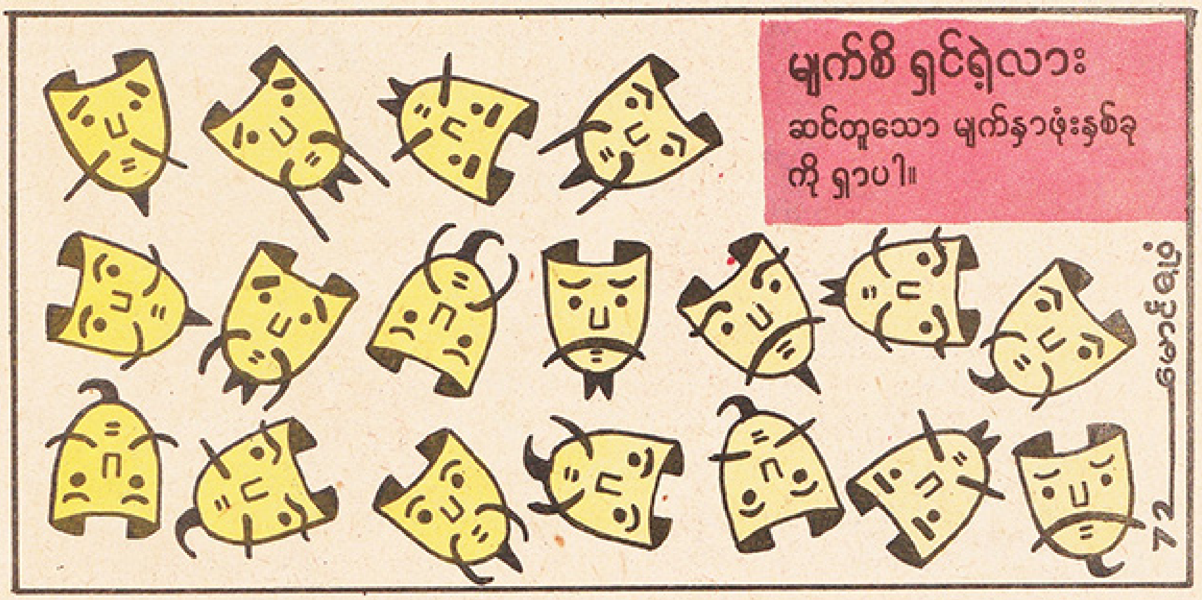

စည်းလုံးကြစို့

ဆန္ဒာမြင့်

တခါက နေပူပူကျင်းထိုး တည်းထဲတွင် ဒေါ်ငုတ်တိုအမည်ရှိ မန်ကျည်းပင်အိုမကြီး တပင်ရှိလေသည်။ ဒေါ်ငုတ်တိုတွင် မောင်ကြီးနှင့် မောင်ငယ်ဟူ၍ ကိုင်းလက်တက် သားနှစ်ယောက်ရှိ၏။

ဒေါ်ငုတ်တိုသည် သူငယ်စဉ်က မုန်တိုင်းလေဆိုးကြောင့် တုံးလုံးလဲခဲ့ရသော ဘဝကို ပြန်တွေးမိတိုင်း ဒေါသဖြစ်မိသည်။

"ငါ အိုမင်းလို့ အသုံးမကျတော့ပေမဲ့ ငါ့ကိုယ်စား ငါ့သားနှစ်ယောက် ကိုတော့ ခန့်ခန့်ထယ်ထယ် နေနိုင်အောင် ပြုစုစောင့်ရှောက်ရမယ်"

မောင်ကြီးနှင့် မောင်ငယ်တို့မှာလည်း တနေ့တခြား ကြီးထွားကာ အလှတိုးလာကြလေသည်။

"အကိုရေ ဒီမှာကြည့်စမ်း၊ ကျုပ် စာကလေးနှစ်ကောင်ကို ကောင်းကောင်းနိုင်ပြီဗျ"

"အောင်မယ် တနေ့က ငါ့အပေါ်မှာ တောကျီးကန်းကြီး တကောင် လာနားတာ ငါ အသာကလေး ထမ်းနိုင်တယ်၊ ခါးတောင်မညွတ်ဖူး"

မောင်ကြီးနှင့် မောင်ငယ်တို့ အပြိုင်အဆိုင် ငြင်းခုံသံကို ကြားရသောအခါ ဒေါ်ငုတ်တိုကြီးမှာ စိတ်ပူလာသည်။

"ဒီမှာ သားတို့ တယောက်နဲ့တယောက် သူနိုင် ငါနိုင် ဘယ်တော့မှ ဂုဏ်မပြိုင်ကြနဲ့၊ တနေ့ သွေးကွဲတတ်တယ်။ သွေးကွဲလာယင် ကြားက ဝင်ပြီး ဖျက်ဆီးခံကြရလိမ့်မယ်။"

မိခင် ဒေါ်ငုတ်တို၏ ဆုံးမစကားကြောင့် သားနှစ်ယောက်မှာ ငြင်းခုံပွဲကိုရပ်လိုက်ကြသည်။ သို့သော် စိတ်ထဲကမူ တဦးနှင့် တဦးဂုဏ်ပြိုင် လိုမှုကို မဖျောက်နိုင်ကြပေ။

ဦးလေပြင်းမှာ ပါးဖောင်းဖောင်းကြီးနှင့် ဝလွန်း သလောက် အလွန်စကားများသည်။

"ဟ– မောင်ကြီးက တယ်တောင့်တာဘဲကွ။ ဟင်း-မောင်ငယ်ကလဲ မခေလှဘူး။ မင်းတို့နှစ်ယောက် နပန်းသတ်ယင် ဘယ်သူနိုင်မလဲ"

"သူကအငယ်ဘဲဗျာ ကျုပ်နိုင်မှာပေါ့"

"အောင်မာ- ကျုပ်ကလဲ အကောင်ကြီးပြီး အချိန်မစီးတဲ့အစားထဲက မဟုတ်ပါဘူး။ လာလေ စမ်းကြည့်ပါလား"

မောင်ကြီးနှင့် မောင်ငယ်တို့မှာ ဦးလေပြင်း၏ ပင့်ပေးမှုကြောင့် မကြာခဏ လုံးထွေးသတ်ပုတ်ကြရသဖြင့် သူတို့ကိုယ်တွင် ဒဏ်ရာများ အမာရွတ်များပင် ထင်လာကြလေသည်။

"ဒီလေပြင်းဆိုတဲ့ သတ္တဝါကြီးဟာ မြှောက်ထိုးပင့်ကော်နဲ့ အင်မတန် ကောက်ကျစ်တယ်။ သားတို့ သတိထားကြနော်။ အမေ မင်းတို့ကို သတိပေးထားမယ်"

ပူလောင်လှသော နေ့တနေ့တွင် ဦးလေပြင်းသည် သုတ်သီးသုတ်ပြာနှင့် သူတို့ထံရောက်လာပြီး –

“ဟ - မောင်ငယ်က ပို
တောင့်လာပြီ ထင်တယ် ဟေ့။
ခုနေနပန်းသတ်ယင် မောင်ကြီး
ရှုံးမှာ သေချာတယ်ထင်တယ်”

ဦးလေပြင်း၏ မြှောက်ထိုး
ပင့်ကော်စကားကြောင့် မောင်
ကြီးနှင့် မောင်ငယ်တို့ နပန်းပွဲ
ကျင်းပကြပြန်သည်။

“ဒီမှာ ကိုလေပြင်း၊ရှင်ဘယ့်
နှယ် ကလေးတွေကိုမြှောက်ပေး
နေရတာလဲ။ ဟဲ့ - သားတို့
တော်ကြစမ်း၊ တော်ကြ”

ဒေါ်ငုတ်တိုက လေပြင်းကို
ရန်ထောင်ရင်း သား နှစ်
ယောက်ကို တားမြစ်သည်။ သို့
သော် တကယ် ဒေါသထွက်နေ
ကြပြီဖြစ်သော သစ်ကိုင်းညီ
နောင်တို့မှာ မိခင်စကားကို
နားမထောင်ကြတော့ပေ။ တ
ယောက်နှင့်တယောက် သဲသဲ
မဲမဲ လုံးထွေး သတ်ပုတ်နေကြ
ရာ၊ နောက်ဆုံး အခိုးအငွေ့များ
ထွက်လာပြီးနောက် မီးပွင့်မီး
ပွားများထွက်ပေါ်လာကာ နှစ်
ဦးစလုံး စွဲငြိ လောင်ကျွမ်းလေ
တော့သည်။

“အမယ်လေး-ညီအကိုချင်း
သတ်နေကြပြီ။ ကယ်တော်မူ
ကြပါတော့။ ကြာယင် အား
လုံး ပျက်စီးကြတော့မယ်”

ဒေါ်ငုတ်တိုသည် ရင်ပတ်
စည်တီးပြီး အော်ဟစ် ငိုကြွေး
လိုက်သည်။ လယ်ရှင် ဦးအောင်
ချာသည် ရေတပုံး ယူလာပြီး
မီးပွင့်များ ထွက်နေသောနေရာ
ကို ပက်လောင်းလိုက်သည်။

“လေကလဲ ပင့်နေတယ်။
ကြာယင် အားလုံး လျှောက်
လောင်ကုန်တော့မယ်။ ဒင်းတို့
နှစ်ကိုင်းကို ခွဲထားမှ”

ပြောပြော ဆိုဆို ထိပွတ်
နေသော သစ်ကိုင်းညီနောင်တို့
အကြားတွင် ဝါးလုံးပြတ်တလုံး
ကို ကန့်၍ ထောက်ထားလိုက်
သည်။

“ကြည့်စမ်း - သားတို့ ကံ
ကြီးပေလို့ပေါ့။ နို့မို့ယင် မင်းတို့
ဒေါသမီးကြောင့် မင်းတို့နဲ့အတူ
အမေပါ ပြာကျတော့မလို့။
မင်းတို့ဟာ သူများက ပင့်ပေး
တိုင်း လိုက်လုပ်ကြတယ်။ တယ်
မိုက်ကြပါလား”

သစ်ကိုင်း ညီနောင်မှာ
နောင်တရကာ ခေါင်းငုံ့ထားကြ
သည်။

ထိုအချိန်မှစ၍ သစ်ကိုင်း
ညီနောင်မှာ ခိုက်ရန်မဖြစ်ပွား
တော့ပဲ ညီညီညွတ်ညွတ် ဖြင့်
အတူယှဉ်တွဲ နေထိုင်လာခဲ့ကြ
ရာ နှစ်ကာလကြာသော အခါ
နှစ်ကိုင်းတကိုင်းအဖြစ် ချစ်ချစ်
ခင်ခင် ပူးကပ်၍ ခန့်ညားထည်
ဝါစွာ ရပ်တည်နိုင်လေသည်။
မိခင်သစ်ငုတ်တိုမကြီး ဆိုဆုံးမ
သည့်အတိုင်း ကျေးဇူးရှင် လယ်
ပိုင်ရှင် ဦးအောင်ချာကြီး အ
တွက်လည်း ကျေးဇူးဆပ်သည့်
အနေဖြင့် အသီးများစွာ နှင့်
ရွက်နုများစွာကို ပေးဆပ်နိုင်
လေသည်။

× × ×

ညီထွေး ပန်းချီဆရာ

စုတ်တံလေးနဲ့ ဆေးရောင်ခြယ်၊
ပန်းချီကားဆွဲမယ်။

အပြာခြယ်တဲ့ ကောင်းကင်ထဲ၊
နေလုံးနီရဲရဲ။

တဲကလေးက အဝါရောင်၊
တောင်ကုန်း အညိုရောင်။

ထောင်ထောင်မတ်တတ်
ထန်းပင်တော့၊
အစိမ်းခြယ်မှာပေါ့။

အပြာဖြော့ဖြော့ ရေထဲမှာ၊
လှေကလေးလဲပါ။

ရွက်တိုက်လာတဲ့ လှေကလေး၊
ဆေးရောင် ဖြူဖွေးဖွေး။

ဗျိုင်းဖြူလေးတို့ ခြေတံရှည်၊
အိပ်တန်းပျံကြပြီ။

စိတ်ကြည်နူးဘွယ်
မကောင်းလား၊
ညီထွေး ပန်းချီကား။ ။

အောင်စည် (ချောက်)

R. 517

မြန်မာနိုင်ငံ၌ တွေ့မြင်ရများသော ငှက်များတွင် သပိတ်လွယ်လည်း အပါအဝင် ဖြစ်သည်။ သပိတ်လွယ်၏ အလျားသည် ကိုးလက်မခန့်ရှိသည်။ သီချင်းဆို ကောင်း၏။ ရန်သူကိုမြင်လျှင် ခပ်ရှည်ရှည်ဆွဲ၍ အချက်ပေးတတ်သည်။ မိမိရှိကြောင်း သိစေရန် တခါတရံ ကျယ်လောင်စွာ အော်မြည်လေသည်။

မတ်လမှ ဇူလိုင်လအတွင်း သပိတ်လွယ် ငှက်ငယ်များ ပေါက်ပွားကြ၏။ အသိုက်ကို အိမ်ခေါင်မိုးပေါ်တွင်၎င်း၊ သစ်ခေါင်းတွင်၎င်း၊ တာရိုး၊ ဝင်းထရံ၊ ဝါးရုံ စသည့် နေရာများတွင်၎င်း ပြုလုပ်သည်။

အသိုက်ပြုလုပ်ရာတွင် သစ်မြစ်၊ မြက်အမျှင်နှင့် အတောင်များကို အသုံးပြုသည်။

ဖြစ်ကတတ်ဆန်း ပြုလုပ်တတ်သည်။ တမြုံလျှင် အဖျားရွှနေသော ၃ သုံးလုံးမှ ငါးလုံးအထိ ရှိသည်။ တဥလျှင် ပျမ်းမျှ အလျား ၀.၈၇ လက်မနှင့် ပြက် ၀.၆၆ လက်မရှိသည်။

မြန်မာနိုင်ငံအနှံ့အပြားရှိရွာများ၊ ဥယျာဉ်နှင့် စိုက်ပျိုး

သပိတ်လွယ် စိုးလွင်မြင့်

ခင်းများ၌ သပိတ်လွယ် စုံတွဲများကို တွေ့ရတတ်သည်။ အတောင်ကို အောက်သို့ နှိမ့်ချလိုက်၊ ယပ်တောင်သဖွယ် ဖြန့်လိုက် ပိတ်လိုက် မကြာခဏ လုပ်တတ်၏။ ပိုးမွှား၊ ပုရွက်ဆိတ်၊ ချေးပိုးထိုး စသည့်အစာများကို မြေပြင်တွင် ရှာဖွေစားသည်။ အသီးအရွက်နှင့် တီကောင်များကို တခါတရံမှသာ စားလေသည်။

သပိတ်လွယ်ကို အရှေ့တိုင်း နိုင်ငံများတွင် အနှံ့အပြား တွေ့ရသည်။ မြန်မာနိုင်ငံတွင် လွင်တီးပြင်များ၌ရော မြင့်မားသည့် တောင်ပေါ် ဒေသများ၌ပါ နေထိုင်ကျက်စားသည်။ မလေး သပိတ်လွယ်ငှက်မျိုးကို တနင်္သာရီ တောင်ပိုင်း၌သာ တွေ့ရလေသည်။

စိုးလွင်မြင့်

ရန်ကုန်မြို့၊ ၅၂၉-၅၃၁ ကုန်သည်လမ်း စာပေဗိမာန်အုပ်ချုပ်ရေးအဖွဲ့၊ အုပ်ချုပ်ရေးမှူး ဦးထင်ကြီးက ကင်းလွတ်ခွင့် အမှတ် ၀၁၂၀၈ အရ တာဝန်ခံ ထုတ်ဝေ၍၊ ရန်ကုန်မြို့၊ ၃၆၁ ပြည်လမ်း၊ စာပေဗိမာန် ပုံနှိပ်တိုက် (မှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၀၃၂)တွင် ဦးကျော်အုံးက ရိုက်နှိပ်သည်။

Read more Shwe Thway Journals at

🡻 Click below link 🡻

https://www.facebook.com/shwethwayjournal/